

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Oradea
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

Număr operator de date: 759

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - impozit pe profit;
- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală Bihor spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

Confidențial. Date cu caracter personal prelucrate în conformitate cu Legea 677/2001

1. Referitor la impozitul pe profit

- arată că organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2009 societatea a inclus pe costuri suma de Z lei în baza facturii nr. Z care a fost considerată ca nedeductibilă motivând absentă unui contract de prestări servicii și deviz de lucrări, dar conform prevederilor pct. 44 din Normele de aplicare a Codului fiscal "înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare", calitatea de document justificativ fiind reglementată de Legea contabilității nr. 82/ 1991, republicată, unde nu este prevăzută obligația agentului economic de a prezenta pe lângă factură și alte documente cum sunt: contract, deviz, etc;

- menționează că în urma verificării operative efectuate de comisarii Garzii Financiare Bihor cu ocazia inventarierii stocului faptic de mărfuri existent în gestiunea societății, aceștia au constatat un minus în sumă de Z lei exprimat în preț de vânzare;

- susține că organele de inspecție fiscală au recunoscut că au fost prezentate documente (hotărâri ale administratorului și liste de inventariere) prin care administratorul societății a dispus reducerea prețului de vânzare la unele produse, însă aceștia nu au recunoscut valabilitatea documentelor de diminuare a prețului de vânzare pe motiv că acestea nu au fost înregistrate în evidența contabilă, însă documentele au fost înregistrate în evidența contabilă în luna iulie 2009 ca diminuare a valorii cu amănuntul a stocului de mărfuri;

- precizează că nu există nici un act normativ care să interzică reducerea sau majorarea prețului de vânzare cu excepția reducerilor sub prețurile de achiziție și în aceste condiții, nu înțelege motivele pentru care organele de control fără a invoca un text legal nu au recunoscut actele care atestă reducerea prețului de vânzare, mai mult deși societatea nu a înregistrat efectiv cheltuieli cu marfa lipsă, conturile de cheltuieli nefiind afectate, înregistrările contabile diminuând doar valoarea stocului de marfă, organele de control au considerat reducerile de preț ca o diminuare a valorii stocului de marfă prin reducerea adaosului aferent ca fiind cheltuieli nedeductibile fiscal.

2. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată

- consideră că a dedus în mod legal taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă facturii fiscale nr. Z pentru prestări de servicii în conformitate cu prevederile art. 146 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, unde se arată că: "pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factura care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5)";

- arată că organele de control au considerat că societatea a înregistrat un minus în gestiune la care au stabilit taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de Z lei potrivit prevederilor art. 128 alin.(4) lit. d) din Legea nr. 571/ 2003, pentru ca minusurile neimputabile sunt asimilate livrărilor de bunuri, dar în condițiile în care o societate are minus neimputabil în gestiune, taxa pe valoarea adăugată se determină conform Legii nr. 571/ 2003 la o baza de calcul reglementată de prevederile art. 137 alin.(1) lit.c) constituită din prețul de cumpărare a bunurilor respective și nu la prețul de vânzare;

- menționează ca din nici un act întocmit de societate nu rezultă că diferența respectivă ar proveni dintr-un minus în gestiune, ci dimpotrivă că a diminuat valoarea de vânzare a bunurilor fără a înregistra nici o sumă la cheltuieli cu titlu de marfă lipsă la inventar.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

1. Cu privire la impozitul pe profit

SC "X" SRL a fost verificată în data de2009 de către organele de control ale Gărzii Financiare Bihor fiind încheiată Nota de constatare nr. Z potrivit căreia în urma inventarierii stocului existent de mărfuri s-a constatat un minus în gestiune în sumă de Z lei, pentru care organele de inspecție fiscală au calculat un impozit pe profit de plată în suma de Z lei, deoarece cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor constatate lipsă nu sunt deductibile.

Societatea a prezentat în timpul controlului hotărâri ale administratorului prin care acesta a dispus reducerea prețurilor la unele produse destinate vânzării în regim de cantină față de prețurile pentru produsele vândute în regim de restaurant, dar acestea nu au fost luate în considerare nefiind înregistrate în evidența contabilă, veniturile realizate nu au fost evidențiate în contabilitate ca venituri obținute în regim de cantină și separat în regim de restaurant, pe factura de vânzare fiind menționat doar masă servită.

De asemenea, în luna martie 2009 societatea a înregistrat în evidența contabilă și a inclus pe cheltuieli suma de Z lei conform facturii fiscale nr. Z constând în prestări de servicii pentru care aceasta nu deține contract încheiat cu prestatorul, deviz de lucrări sau alte documente din care să rezulte efectuarea prestărilor de servicii și pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de Z lei.

2. În legătură cu taxa pe valoarea adăugată

Organele de inspecție fiscală au calculat taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de Z lei aferentă minusului în gestiune constatată prin Nota de constatare nr. Z de organele de control ale Garzii Financiare Bihor cu ocazia inventarierii stocului factual de mărfuri existent în gestiunea societății la data de Z în suma de Z lei.

Totodată, au stabilit că SC "X" SRL are de plata taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei dedusă nejustificat din factura fiscală nr. Z reprezentând prestări servicii pentru care societatea nu deține contract de prestări servicii încheiat cu prestatorul, deviz de lucrări sau alte documente justificative din care să rezulte efectuarea prestărilor de servicii.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată organele de control au calculat pe perioada2009 majorări de întârziere aferente în sumă de Z lei.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z nr. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de Z lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL datorează bugetului de stat acest impozit pe profit stabilit pe anul 2009, aferent mărfurilor lipsă în gestiune constatate prin inventariere la data de2009 de către organele de control ale Gărzii Financiare și a unor cheltuieli cu prestări de servicii pentru care nu a justificat cu documente efectuarea în scopul realizării de venituri.

Potrivit constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z și Decizia de impunere nr. Z, reiese că organele de inspecție fiscală au luat în considerare Nota de constatare nr. Z încheiată de organele de control ale Gărzii Financiare Bihor care au constat un minus în gestiune în sumă de Z lei cu ocazia inventarierii stocului de marfă existent în gestiunea societății (bar - bucătărie - magazie) la data de Z și au recalculat profitul impozabil cu cheltuielile nedeductibile aferente lipsei din gestiune.

De asemenea, au constat că în luna martie 2009 societatea a înregistrat în evidența contabilă și a dedus la calculul profitului impozabil cheltuieli în sumă de Z lei în baza facturii fiscale nr. Z de la SC "Y" SRL, reprezentând prestări de servicii pentru care aceasta nu a prezentat contractul încheiat cu prestatorul, devize de lucrări sau alte documente justificative din care să rezulte că serviciile au fost prestate în interesul activității desfășurate.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art. 1 și art. 8 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/ 1991, republicată, care precizează:

"Art. 1. - Regiile autonome, societățile comerciale, instituțiile publice, unitățile cooperatiste, asociațiile și celelalte persoane juridice, precum și persoanele fizice care au calitatea de comerciant au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, potrivit prezentei legi.

[...]

Art. 8. - (1) Persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să efectueze inventarierea generală a patrimoniului: la începutul activității; cel puțin o dată pe an pe parcursul funcționării sale; în cazul fuzionării sau încetării activității, precum și în alte situații prevăzute de lege.",
completate cu dispozițiile pct. 3 din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii patrimoniului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.388/ 1995, unde se menționează:

"3. În temeiul art. 8 alin. (1) din Legea contabilității, unitățile patrimoniale au obligația să efectueze inventarierea generală a patrimoniului la începutul activității, cel puțin o dată pe an, de regulă la sfârșitul anului, pe parcursul funcționării sale, în cazul fuzionării, dizolvării sau încetării activității, precum și în următoarele situații:

[...]

b) la cererea organelor de control, cu prilejul efectuării controlului, sau a altor organe prevăzute de lege;"

Având în vedere prevederile legale de mai sus și după cum se reține din Nota de constatare nr. Z, existentă în copie la dosarul cauzei, organele de control ale Gărzii Financiare Bihor au dispus și au efectuat inventarierea la data de Z a stocului de mărfuri existent în gestiunea SC "X" SRL constatând o diferență în minus în sumă de Z lei între stocul scriptic de mărfuri în sumă de Z lei și cel faptic constatat prin inventariere în sumă de 56.325 lei.

În speța, sunt incidente și prevederile art. 19 alin.(1) și art. 21 alin.(1) și (4) lit. c) și f) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

"Art. 19. - (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]

Art. 21. - (1) Pentru determinarea profitului impozabil **sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile**, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă în gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI.

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.”, completate cu cele ale pct. 41 și pct. 44 din Normele metodologice de aplicare ale acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, cu modificările și completările ulterioare, care arată că:

“41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

[...]

44. Înregistrările în evidența fiscală se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

Potrivit prevederilor legale citate, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri dintr-un an fiscal, pentru determinarea profitului impozabil fiind considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Ca atare, pentru determinarea profitului impozabil cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor de mărfuri constatate lipsă în gestiune de către organele de control ale Gărzii Financiare Bihor în sumă de Z lei nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, precum și cheltuielile în sumă de Z lei înregistrate în baza facturii fiscale de prestări servicii nr. Z care sunt nedeductibile, întrucât contestatoarea nu a făcut dovada cu documente (contract, deviz, alte documente justificative) privind prestarea efectivă a serviciilor în scopul realizării veniturilor sale.

Prin urmare, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la recalcularea profitului impozabil și a impozitului pe profit pe trimestrele I și II 2009 și au stabilit că SC “X” SRL datorează bugetului

de stat diferența de impozit pe profit în sumă de Z lei (Z lei + Z lei), urmând ca pentru acest capăt de cerere contestația să fie respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la susținerile din contestație că nu a înregistrat nicio cheltuială cu marfă lipsă și nu au fost afectate în niciun fel conturile de cheltuieli, precizăm că nu se justifică și nu sunt adevărate, întrucât lipsa mărfurilor din gestiune a fost efectiv constatată ca diferență între stocul faptic existent și cel scriptic din evidența contabilă la data de2009, pe care contestatoarea avea obligația să o înregistreze ulterior în contabilitate ca atare, prin descărcarea gestiunii de mărfurile constatate lipsă, acestea nefiind sume înregistrate anterior de societate în conturi de cheltuieli, așa cum eronat interpretează societatea.

Iar, cu privire la afirmația că reducerile de prețuri nu sunt interzise și că eronat organele de inspecție fiscală nu le-au luat în considerare, menționăm că după cum reiese din actele de control, în timpul inspecției fiscale societatea a prezentat o serie de hotărâri ale administratorului privind reduceri de prețuri la unele produse destinate vânzării în regim de cantină față de prețurile produselor vândute în regim restaurant, care însă nu pot fi luate în calcul, întrucât nu au fost înregistrate în evidența contabilă, cronologic și sistematic, veniturile obținute nu au fost evidențiate în contabilitate separat ca venituri în regim de cantină și în regim de restaurant, pe factura de vânzare este menționat doar "masa servită", societatea neavând organizate gestiuni separate, respectiv există o singură gestiune și documentele de aprovizionare și de vânzare nu conțin niciun fel de astfel de date sau informații.

Tinând seama de faptul că impozitul pe profit trebuia calculat prin aplicarea cotei legale asupra diferenței dintre venituri și cheltuieli și nu direct asupra cheltuielilor nedeductibile, aceasta nu poate fi luată în considerare și nu este în măsură să modifice impozitul stabilit de plată de organele de inspecție fiscală, deoarece rezultatul matematic este același în condițiile în care societatea a înregistrat în anul 2008 profit după cum rezultă din bilanțul contabil depus sub nr.2009.

2. În legătură cu taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei

a). Cauza supusă soluționării este dacă SC "X" SRL are de plată la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de Z lei stabilită de organele de inspecție fiscală asupra bunurilor lipsă în gestiunea de mărfuri în sumă de Z lei constatate cu ocazia inventarierii efectuate de organele de control ale Gărzii Financiare Bihor.

Cu ocazia verificării efectuate la SC "X" SRL organele de inspecție fiscală au colectat și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă minusului de gestiune în sumă de Z lei stabilit prin Nota de

constatare nr. Z de către organele de control ale Gărzii Financiare Bihor.

În materie, sunt aplicabile prevederile art. 126 alin.(1) și art. 128 alin.(4) lit.d) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"Art. 126. Operațiuni impozabile. (1) Din punct de vedere al taxei **sunt operațiuni impozabile** în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una din activitățile economice prevăzute la art. 127 alin.(2).

[...]

Art. 128 - (4) **Sunt asimilate livrarilor de bunuri efectuate cu plata următoarele operațiuni:**

[...]

d) **bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c)."**

coroborate cu prevederile art. 140 alin. (1) din lege, unde se menționează:

"(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse."

Potrivit prevederilor legale de mai sus, bunurile constatate lipsă din gestiune sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată fiind operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată cu cota standard de 19%, prin urmare, în cazul de față, contestatoarea avea obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă mărfurilor constatate lipsă în gestiune de organele de control ale Gărzii Financiare Bihor, cu ocazia inventarierii efectuate la data de2009, în suma de Z lei.

Pe cale de consecință, rezultă că în mod legal organele de inspectie fiscală au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z că SC "X" SRL datorează bugetului de stat taxa pe valoarea adăugată în suma de Z lei, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată și pentru această obligație fiscală.

Referitor la argumentul invocat în contestație privind faptul că reducerile prețurilor de vânzare diminuează baza de impunere pentru calculul taxei pe valoarea adăugată, precizăm că din punct de vedere al TVA baza impozabilă nu cuprinde reducerile de prețuri cu condiția ca acestea să fie acordate direct clienților la data livrării și să fie consemnate separat în facturi sau alte documente legale de vânzare, potrivit dispozițiilor art. 137 alin.(3) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale pct. 19.(1) din normele metodologice date în aplicare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, condiție pe care societatea nu o îndeplinește.

b). Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă unor achiziții de servicii în condițiile în care acestea nu au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, organele de inspecție fiscală nu au admis nici deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei înscrisă în factura fiscală nr. Z emisă de SC "Z" SRL din Z reprezentand prestari de servicii pentru care societatea nu a deținut contract de prestari servicii și nici devize de lucrări sau alte documente justificative din care să rezulte că serviciile au fost efectiv prestate în folosul activității sale.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin.(2) lit.a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, unde se precizeaza:

"Art. 145. [...] (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile.",

coroborate cu dispozițiile pct. 45 alin.(4) din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, care menționează:

"45 - (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin.(1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerinte:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adaugată aferentă bunurilor achizitionate;

c) să nu depășească perioada prevazută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal."

Asadar, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor numai dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, pentru exercitarea dreptului de deducere a

taxei pe valoarea adăugată nefiind suficientă numai prezentarea facturii de cumpărare, societatea având obligația de a justifica cu documente utilizarea serviciilor respective pentru operațiuni care dau drept de deducere, fapt neîndeplinit de către contestatoare.

Prin urmare, întrucât pentru taxa pe valoarea adăugată dedusă în sumă de Z lei societatea nu a putut justifica prestarea serviciilor în folosul operațiunilor sale taxabile, rezultă că această taxă a fost dedusă în mod eronat, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată și pentru această sumă.

3. Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de Z lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată în sumă de Z lei și taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, contestate, precizăm că acestea rămân de plată în sarcina contestatoarei, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale Legii nr. 210/ 2005 privind stabilirea cotei majorarilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se menționează:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

[...]

Art. 120 - (1) Majorarile de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată pentru obligațiile fiscale în sumă totală de Z lei, constând în impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director coordonator